

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322201292
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1322201292.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloletú: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom - Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, Senec, dieťa otca: C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, C., zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefániková 14, Bratislava, a matky - D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX G., zastúpená: JUDr. Adriana Bobeková Šteповá, advokátka, so sídlom Lichnerova 23, Senec, za účasti Úradu komisára pre deti, so sídlom Odborárske námestie 3, Bratislava a prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava, o uloženie výchovného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 39P/49/2022 – 60 z 21. júna 2022 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením uložil rodičom maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v uložení povinnosti zúčastňovať sa odborného psychologického poradenstva za účelom zlepšenia ich výchovných zručností, zvládnutia svojej role a rešpektovania role druhého rodiča v rámci komplikovaných vzájomných vzťahov, zlepšenia schopnosti neprenášať svoj postoj k druhému rodičovi a na dieťa a zlepšenia schopnosti vzájomne komunikovať, v akreditovanom zariadení Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, so sídlom Ševčenkova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 173 165 37 (I. výrok). Zároveň rozhodol, že predmetné výchovné opatrenie bude realizované v rozsahu dvakrát do týždňa po dvoch hodinách, a to po dobu 6 mesiacov podľa stanovenia akreditovaného zariadenia Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar (II. výrok). Ďalej uložil rodičom a maloletej výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, za účelom zlepšenia jeho výchovných zručností, zvládnutia svojej role otca, ako aj za účelom reparácie ich vzájomného vzťahu medzi otcom a maloletou v akreditovanom zariadení Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar (III. výrok). Rozhodol, že výchovné opatrenie podľa III. výroku bude realizované v rozsahu dvakrát do týždňa po dvoch hodinách, a to po dobu 6 mesiacov podľa stanovenia akreditovaného zariadenia Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar (IV. výrok). Otcovi uložil povinnosť riadiť sa pokynmi psychológa, dodržiavať stanovené termíny stretnutí (V. výrok). Matke uložil povinnosť riadiť sa pokynmi psychológa, dodržiavať stanovené termíny stretnutí (VI. výrok) a zabezpečiť účasť maloletej na odbornom psychologickom poradenstve v zariadení Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, v dňoch a časoch určených strediskom (VII. výrok). Akreditovanému subjektu Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar uložil povinnosť priebežne v mesačných intervaloch podávať súdu správy o priebehu nariadeného výchovného opatrenia s tým, že záverečnú správu o priebehu stretnutí a účinkoch výchovného opatrenia na otca predloží v lehote 10 dní od ukončenia výchovného opatrenia (VIII. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (IX. výrok).

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Z dôvodu, že rodičia maloletej sa opakovane neúspešne od začiatku tohto konania zúčastňovali poradenstva prostredníctvom psychologickkej poradne pôsobiacej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, ako aj v Bratislave, ako i z výsledkov správ Centra pre deti a rodinu (ďalej aj „CDR“) zabezpečujúceho asistovaný styk je zrejmé, že ani na pôde Centra nie je možné zabezpečiť pozitívnu zmenu v postojoch otca k rešpektovaniu matky ako druhého rodiča, v ich komunikácii. Aj podľa tvrdení otca v návrhu, stretnutia v Centre nespĺňajú svoj účel. Podľa správy Centra sa od januára 2022 neuskutočnilo ani jedno stretnutie, pretože otec sa ani jedného stretnutia nezúčastnil. V záujme maloletej je vždy povinný hľadať spôsoby, ako zabezpečiť také zlepšenie vzťahov medzi rodičmi, ich komunikačné a rodičovské zručnosti, zmeniť smerovanie k pozitívnej zmene pomerov. Preto, ak otec navrhol danú organizáciu ako priestor, kde sa by mohlo realizovať výchovné opatrenie formou psychologického poradenstva, jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel dúfajúc, že sa uložené výchovné opatrenie bude realizovať a prinesie pozitívne závery. Vychádzal aj z odporúčania CDR, realizujúceho asistovaný styk, ktoré opakovane poukazovalo na dôvodnosť terapie a psychologickkej podpory otcovi maloletej, za účelom zdefinovania vzťahov v rodine, preto je potrebné zastabilizovať vzťahy medzi rodičmi. Výchovné opatrenie uložil obom rodičom.

3. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

5. Podstatou odvolacích námietok matky boli odvolacie dôvody podľa § 62 ods. 1 CMP, § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Namietala nevysporiadanie sa prvoinštančným súdom s obsahom jej vyjadrenia k návrhu otca zo dňa 20.04.2022, pričom v bode 2. odôvodnenia napadnutého uznesenia prvoinštančný súd poukázal na jej podanie doručené okresnému súdu dňa 08.04.2022 na výzvu súdu, v ktorom navrhla uložiť výchovné opatrenie v CDR Pezinok v rozsahu 20 hodín po dobu 3 mesiacov v priamej činnosti s rodičmi a s maloletou, kde už od októbra 2021 s maloletou s týmto subjektom spolupracujú a maloletá pozná aj psychologičku, pričom ide o CDR v blízkosti bydliska maloletej. Daným podaním sa však nevyjadрила k návrhu otca na nariadenie výchovného opatrenia, ale ho doručila do podateľne súdu prvej inštancie (nie ako vyjadrenie k návrhu otca), ako návrh na uloženie výchovného opatrenia (zo dňa 05.04.2022). K návrhu otca sa vyjadрила podaním zo dňa 20.04.2022 a jednou z príloh jej vyjadrenia bol spomenutý jej návrh na uloženie výchovného opatrenia zo dňa 05.04.2022, doručený súdu prvej inštancie dňa 08.04.2022, s ktorým vyjadrením sa prvoinštančný súd absolútne nevysporiadal. Súhlasila s uložením výchovného opatrenia, avšak nie v otcom navrhnutom subjekte, a tiež nesúhlasila s navrhnutým rozsahom výchovného opatrenia z dôvodov, ktoré uviedla už vo vyjadrení k návrhu otca, na ktoré v celom rozsahu odkázala. Poukázala na úpravu styku otca uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10.03.2021, č. k. 38P/121/2020-727, v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 20.05.2021, č. k. 38P/121/2020-1051 a zo dňa 14.07.2021, č. k. 38P/121/2020-1109 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.09.2021, č. k. 11CoP/276/2021-1222, 11CoP/278/2021-1222 tiež zo dňa 20.09.2021, ktorým bol upravený styk otca do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 38P/121/2020, každý kalendárny týždeň v stredu v čase od 10,00 hod. do 12,00 hod. formou asistovaného styku v centre pre deti a rodinu so sídlom Učiteľská 42, Bratislava. Nepovažovala za správne, aby subjekt určený súdom prvej inštancie na realizáciu výchovného opatrenia, bol určený len na základe želania otca, ktorý sa z vlastnej vôle nezúčastňuje stretnutí s maloletou na pôde CDR, so sídlom Učiteľská 42, Bratislava bez toho, aby bolo prihliadané na jej námietky a najmä na záujem maloletého dieťaťa, o ktoré sa otec dlhší čas nezaujíma, dlhší čas nevyužíva čas, ktorý má tráviť s maloletou a je len jeho rozhodnutím, ktorý nevyužíval a nevyužíva na stretávanie sa s maloletou. Na stretnutiach v CDR sa v minulosti zdržiaval len krátko, pričom jeho správanie v CDR a frekvencia stretávania sa s maloletou sú zjavné aj zo správ CDR ňou priložených spolu s vyjadrením k návrhu otca, na ktoré odkázala a žiadala na ne prihliadnúť. Zo správ CDR vyplýva, že asistovaný styk v CDR neplní svoj účel, obsahujú tiež dôvody, pre ktoré sa tento účel neplní, a to, že otec nevyužíval potenciál stretnutí pre čas strávený s maloletou, nerešpektoval jej úlohu v živote dieťaťa, na stretnutiach sa správal verbálne aj fyzicky agresívne voči zamestnancom CDR, ona na stretnutiach spolupracovala. V predmetných správach CDR je popísané aj správanie sa otca v CDR v čase, keď sa stretávanie s maloletou realizovalo formou asistovaného styku, ako aj

správanie sa maloletej v prítomnosti otca v dôsledku jeho správania sa voči nej a pracovníkom CDR, čo dieťa somatizovalo stratou kontinencie, neustále sa dožadovalo prítomnosti matky a otec nevyužíval čas na strávenie času s dieťaťom v priestoroch centra, po niekoľkých minútach zo stretnutí odchádzal, hoci mal k dispozícii 2 hodiny. Psychológ CDR v závere správy vyhodnotil stretnutia maloletej s otcom ako traumatizujúce pre maloletú, ako i všetkých zúčastnených, spôsobované nevhodným správaním sa otca počas stretnutí, hoci opakovane CDR poukázalo na dôvodnosť terapie a psychologické podpory otcovi, ktoré závažné skutočnosti súd prvej inštancie nezohľadnil, keď nariadil výchovné opatrenie v tak širokom rozsahu. Otec sa s maloletou nekontaktoval dlhší čas, preto je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, aby po tak dlhom čase bolo aj maloletej nariadené výchovné opatrenie v rozsahu 2 x do týždňa po 2 hodinách. Za nesúladné so záujmom maloletého dieťaťa považovala nariadenie výchovného opatrenia v určenom subjekte Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar (ďalej aj „Úsmev ako dar“), ktoré prostredie maloletá nepozná a nie je správne, aby sa mala opäť zoznamovať s novým prostredím, keď pozná prostredie CDR Pezinok, a to aj psychologičku, preto je potrebné nariadiť výchovné opatrenie v subjekte, kde sa bude maloletá cítiť bezpečne, ktoré už pozná alebo v subjekte, ktoré navrhuje v CDR Pezinok. Prvoinštančný súd sa nezaoberal vo svojom rozhodnutí nielen s jej vyjadrením k návrhu otca, ale sa nevysporiadal ani s jej návrhom na uloženie výchovného opatrenia, v ktorom navrhovala výchovné opatrenie v CDR Pezinok ako štátny subjekt, ktorý má všetky predpoklady na zabezpečenie realizácie výchovného opatrenia, pričom prvoinštančný súd uprednostnil neziskovú organizáciu a len skonštatoval, že ona navrhla realizovať výchovné opatrenie v CDR Pezinok, no žiadnym spôsobom sa s jej návrhom v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal. Tiež poukázala na predchádzajúce rozhodnutie súdu o uložení výchovného opatrenia uznesením č. k. 38P/121/2020-1300 zo dňa 06.12.2021 v organizácii Rada pre práva dieťaťa, so sídlom Bratislava, Račianska 153 a zároveň bola obom rodičom uložená povinnosť uhradiť na účet daného subjektu zálohu na náklady vedenia iného odborného poradenstva, každému v sume 200,- eur, pričom na základe odvolania otca Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd, dané rozhodnutie uznesením č. k. 11CoP/41/2022-1389 zo dňa 28.02.2022 zrušil, otec namietal, že ide o subjekt zaujatý v prospech nej, s ktorým od začiatku komunikuje, tiež vyčítal určenie subjektu, ktorý ani jeden z rodičov nenavrhol a ani ho neodsúhlasili, hoci nešlo o subjekt zaujatý v prospech jej osoby, avšak keďže ho ani jeden z rodičov neodsúhlasil, rovnako neodsúhlasili ani subjekt navrhnutý otcom, a to Úsmev ako dar, s ktorým preukázateľne otec od začiatku komunikuje a spolupracuje. Považovala otcom navrhnutý subjekt za zaujatý v prospech otca, nesúhlasila s ním, keďže nemá dôveru v tento subjekt a zároveň odkázala na svoje vyjadrenie k návrhu otca, v ktorom popísala dôvody nedôvery voči danému subjektu, s ktorým v minulosti spolupracovala, no spoluprácu s ním ukončila nie z dôvodu nadviazania spolupráce so subjektom so strany otca, ale bola nespokojná s daným subjektom, keďže na stretnutiach necítila podporu a nemala pocit, že by spolupráca s týmto subjektom smerovala k úprave pomerov a komunikácie medzi rodičmi. Na jej žiadosť začala byť poskytovaná psychologická pomoc v ÚPSVaR Pezinok, avšak spolupráca otca so subjektom Úsmev ako dar nemala vplyv na ukončenie spolupráce z jej strany. Cestou svojho zástupcu žiadala daný subjekt o vyjadrenie, z akého dôvodu nezačala spolupráca s otcom, resp. spoločná spolupráca na zlepšení komunikácie viac ako 3 mesiace po tom, ako už dňa 30.10.2019 ako prvá z rodičov podpisom zmluvy o spolupráci oficiálne iniciovala spoluprácu s týmto subjektom, z akého dôvodu spolupráca s otcom začala až v mesiaci február 2020, z akého dôvodu zástupca daného subjektu nenavštívil aj jej domácnosť. Nemá dobré skúsenosti a dôveru v daný subjekt, preto s uložením výchovného opatrenia v tomto subjekte nesúhlasila. Taktiež namietala rozsah uloženého výchovného opatrenia, a to rodičia v rozsahu 2 x do týždňa po 2 hodinách po dobu 6 mesiacov a maloletá v rozsahu 2 x do týždňa po 2 hodinách tiež po dobu 6 mesiacov, čo je nevýhodné z časového, ako aj ekonomického hľadiska, keďže vzdialenosť miesta bydliska maloletej predstavuje cca 37 km, čo pri priaznivej dopravnej situácii trvá minimálne 30 minút a rovnako aj trasa späť, pričom nedisponuje tak rozsiahlym časom, aby bola schopná sa presúvať do daného subjektu v určenom rozsahu a uhrádzať všetky výdavky súvisiace s výchovou a výživou maloletej, z ktorého dôvodu sa zamestnala na kratší pracovný čas, kedy má dostatok časového priestoru na starostlivosť o maloletú, doviesť ju do materskej školy a popoludní ju vyzdvihnúť, pričom nie je mysliteľné, aby po dobu 6 mesiacov bola povinná sa 2 x do týždňa po 2 hodinách zúčastňovať psychologického poradenstva s otcom a po dobu 2 x do týždňa po 2 hodinách po dobu 6 mesiacov s otcom a maloletou, v dôsledku čoho by musela vynaložiť značné výdavky na pohonné látky. Zdôraznila, že otec si plní výživovú povinnosť k maloletej v sume 50,- eur mesačne a ona musí zabezpečovať všetky výdavky na odôvodnené potreby dieťaťa sama, keďže suma výživného poskytovaná otcom nepokryje ani mesačné výdavky na stravu maloletej. Bola ochotná sa podrobiť psychologickému poradenstvu, avšak v štátnom subjekte CDR Pezinok v rozsahu 20 hodín po dobu 3 mesiacov v priamej činnosti s rodičmi maloletej a maloletou.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky a vo vyjadrení k návrhu matky navrhol uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť, pretože sa plne stotožnil s jeho odôvodnením a nesúhlasil s argumentáciou matky. V súvislosti s priebehom stykov s maloletou, ktoré matka prezentovala vo svojom vyjadrení, a na ktoré odkázala v odvolaní uviedol, že sa stretnutí v CDR, Učiteľská 42, Bratislava nezúčastňoval, keďže sa uskutočňovali v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením, a to tým, že sa stretnutí zúčastňovala aj matka, ktorá maloletú pred stretnutiami manipulovala a zastrašovala. Tiež namietal zaujatosť dotknutých orgánov, predovšetkým pracovníkov CDR Bratislava, ktorí matku na stretnutiach nevyzvali na opustenie miestnosti. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 24CoP/213/2021 zo dňa 21.01.2022. Nedokáže sa domôcť svojich základných práv ako rodič, ani práv maloletej, ktoré sú sústavne matkou, ako aj dotknutými orgánmi porušované. Podaným odvolaním matka preukazuje neochotu voči čomukoľvek, čo by mohlo viesť k obnoveniu jeho vzťahu s maloletou a v odvolaní neuviedla jednu relevantnú skutočnosť odôvodňujúcu, že napadnuté uznesenie je v rozpore s najlepším záujmom maloletej. Poukázal na realizáciu stykov v CDR, Učiteľská 42 a dôvody, pre ktoré asistované styky nemali žiaden pozitívny efekt, boli pre maloletú ako aj pre neho negatívnou skúsenosťou, ktorá nenaplnila svoj účel a matka mohla dieťa ešte viac manipulovať a zastrašovať. Predovšetkým sa ohradil voči tvrdeniu D. H. z CDR v správe o plnení účelu výchovného opatrenia za obdobie od 12.05.2021 do 28.07.2021, keď žiadne výchovné opatrenie sa nerealizovalo, keďže nebolo súdom nariadené a v zmysle neodkladného opatrenia mal len upravený styk s maloletou formou asistovaného styku a nie výchovné opatrenie. V neodkladnom opatrení, ktorým bol upravený jeho styk s maloletou formou asistovaného styku v CDR, Učiteľská 42, Bratislava každú stredu v čase od 10,00 hod. do 12,00 hod. nebola uvedená prítomnosť matky na týchto stretnutiach, no napriek tomu bola počas každej jednej realizácie jeho styku s maloletou prítomná, hoci na to nemala žiadne právo. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, ako odvolacieho súdu, bol zmenený jeho styk s maloletou, ktorý sa mal uskutočňovať za prítomnosti polície na asistovanom styku v CDR, Učiteľská 42, Bratislava, ktoré bolo vydané na žiadosť zaujatých pracovníkov CDR bez relevantného dôvodu a disponuje nahrávkami so stretnutí preukazujúcich neadekvátne chovanie sa matky, ako aj zamestnancov CDR na stretnutiach. Tiež sa ohradil voči tvrdeniam D. H. uvedených v správe, že nerešpektoval ani pokyny policajných príslušníkov, a teda stanovený čas na vopred oznámenie svojej neprítomnosti na stretnutí, čo považoval za klamstvo, keďže nikdy žiadne pokyny od policajných príslušníkov nedostal, preto nemal dôvod s nimi komunikovať a svoju neprítomnosť vždy s dostatočným časovým predstihom oznámil pracovníčke CDR, ako aj matke. Matka maloletú bez relevantného dôvodu ovplyvňovala svojou prítomnosťou na každom stretnutí a zasahovala do priebehu stretnutí nielen verbálne, ale aj neverbálne. Pracovníčkami CDR nebola upozornená na neadekvátne správanie a jej osobnú prítomnosť. Poukázal na niektoré zo stykov, ktoré sa uskutočnili podľa matky a CDR legitímnym spôsobom v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, a to konkrétne išlo o stretnutia dňa 14.04.2021, ako aj dňa 28.04.2021 či dňa 05.05.2021 a dňa 01.12.2021. Matka psychicky aj fyzicky týra maloletú, o čom má dôkazy a medzi ne patrí aj nahrávka zo dňa 07.04.2021, ktorú nahrávku matka dokladala do súdneho spisu. Dôkazom o fyzickom týraní maloletej matkou sú okrem vyjadrení maloletej lekárskej správy zo dňa 17.08.2020 a 24.09.2020, v ktorých matka uviedla, že maloletú bije len po plienke, pričom minimálne od 30.09.2019 maloletá nie je plienkovaná, a teda matka opätovne klamala. Poukázal na ním navrhnutý subjekt Úsmev ako dar, ktorý je akreditovaným subjektom s dlhoročnou praxou práve s rodinami a vykazuje výborné výsledky ako jeden z mála, pričom cieľom matky je neumožniť mu kontakt s maloletou, čo vyplýva z odvolania matky, ktoré je plné nevráživosti voči nemu a dôkazom žiadnej snahy matky na riešení danej situácii, ale len všemožne vyjadrenej snahy matky čo najviac skomplikovať jeho kontakt s maloletou. Poukázal aj na judikatúru ESLP, týkajúcu sa výkonu práva styku rodiča s maloletým. Maloletá nemá s ním žiadnu negatívnu skúsenosť, práve s osobou matky sa u maloletej spájajú negatívne zážitky, čo je podložené aj klinickým posudkom B. G. zo dňa 12.02.2021 a svedkami neadekvátneho chovania sa matky boli aj pracovníčky ÚPSVaR Senec, OZ Tenenet, ako aj sudkyňa Okresného súdu Bratislava III. Je zarážajúce, že kompetentné orgány na dané tvrdenia maloletej nereagovali, pričom išlo o vyjadrenie sa maloletej v zmysle, že ju „maminka bije“, že na ňu kričí a ničí maloletej hračky a veci. Tvrdenia matky ohľadne jej vyťaženia považoval jej argumenty za nedôvodné, keďže neuviedla kde pracuje a ani výšky mesačného príjmu, podľa jeho vedomostí pracuje na trvalý pracovný pomer v spoločnosti I. J. a tiež na sociálnych sieťach sa matka prezentuje ako viazaný finančný agent – životné, neživotné poistenie pre G. B. E., K. I. L., okrem čoho matka poberá rodičovský príspevok, rodinné prídavky, daňový bonus na dieťa a s najväčšou pravdepodobnosťou má príjem aj z činnosti pre firmu G., ktorá má prevádzku v Pezinku a vlastníčka prevádzky hľadala pracovníčky do prevádzky s ponukou nástupného platu od 1 100,- eur do 1 500,-

eur na plný úväzok alebo na živnosť. Tiež sa matka angažovala pre firmu M., ktorým promovala tovar na jej FB profile v štýle „máme nový tovar“. Je naivné sa domnievať, že matka je v hmotnej núdzi a je sociálnym prípadom, pretože má dostatok finančných prostriedkov, ako aj časový rámec na podrobenie sa výchovnému opatreniu v záujme maloletej, na ktorú, keď bola maloletá v jeho starostlivosti, mu matka prispievala sumou 30,- eur mesačne. Taktiež na sociálnej sieti Facebook sa matka prezentuje luxusným spôsobom života, keďže prezentuje rôzne vizáže, spolupráce, navštevuje luxusné kadernícke či kozmetické salóny, teda disponuje časom na seba, kozmetiku, vlasy či oblečenie.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že jeho podanie je plné invectív, fabulácií so snahou ju diskreditovať v očiach súdu. Rovnako ako otec aj ona mala právo podať návrh na nariadenie výchovného opatrenia, avšak nie v subjekte Úsmev ako dar, ale v CDR Pezinok, keďže považovala za potrebné zastabilizovať vzťahy medzi ňou ako matkou a otcom, ktorý subjekt navrhla z dôvodu spolupráce od októbra 2021, maloletá dané prostredie pozná, cíti sa v ňom bezpečne, navyše tento subjekt pôsobí v blízkosti ich bydliska, má kapacity na zabezpečenie tejto pomoci a je pripravené im pomôcť. Naďalej poukázala na úpravu styku otca v CDR, Učiteľská 42, Bratislava, pričom sa ohradila k tvrdeniam otca o údajnom manipulovaní maloletej pred stretnutiami, pričom popísala vo svojom vyjadrení k návrhu otca priebeh stretnutí s maloletou v CDR Bratislava a predložila správy CDR, na ktoré odkázala a žiadala na ne prihliadnúť. Z predmetných správ vyplýva, že maloletá sa v prítomnosti otca z dôvodu jeho správania voči jej osobe a pracovníkov CDR somatizovala stratou kontinencie, neustále sa dožadovala jej prítomnosti a otec vôbec nevyužíval čas na trávenie času s maloletou v priestoroch CDR, nevenoval sa jej, neprihováral, nehral sa s ňou a po niekoľkých minútach zo stretnutia odchádzal. Psychológ CDR v závere správy vyhodnotil stretnutia maloletej s otcom ako traumatizujúce, najmä pre maloletú. Od roku 2019 riešili ich rodičovský konflikt v inštitúciách ako Úsmev ako dar, kde bola spolupráca ukončená po 5. mesiacoch na jej žiadosť, keďže necítila v danom subjekte podporu, ÚPSVaR Pezinok, kde otec odmietol spoluprácu, Tenenet OZ, ktorý subjekt ukončil s otcom spoluprácu na základe jeho nevhodného správania sa a ona bola klientkou takmer rok, LVS v Senci ukončili spoluprácu na základe nespôlupráce otca po niekoľkých sedeniach a v CDR v Bratislave žiadala o ukončenie spolupráce aj z dôvodu strachu o svoju bezpečnosť. Otec uvádzal, že CDR Bratislava je zaujatý voči jeho osobe a nemá v tento subjekt dôveru, pričom otec považuje všetky subjekty ním nevybraté voči nemu za zaujaté, resp. ako subjekty v jej prospech. Aj v minulosti nariadené výchovné opatrenie súdom prvej inštancie ohľadne odborného poradenstva v Rade pre práva dieťaťa, so sídlom v Bratislave prvoinštančným súdom, bolo následne odvolacím súdom zrušené, avšak otec aj vtedy uvádzal, že ide o zaujatý subjekt v jej prospech. Následne ak ona uvádza subjekt Úsmev ako dar ako zaujatý subjekt v prospech otca, keďže otec s ním v minulosti spolupracoval, jej tvrdenia považoval za účelové, nemajúce oporu v reálnom stave vecí a domáha sa uloženia výchovného opatrenia v tomto subjekte, hoci ona nemá dobré skúsenosti so spoluprácou s ním a nemá dôveru v tento subjekt. Tak, ako uviedla v podanom odvolaní, súhlasila s nariadením výchovného opatrenia, avšak v CDR Pezinok a v rozsahu uvedenom v jej návrhu na nariadenie výchovného opatrenia, avšak nesúhlasila s rozsahom uloženého výchovného opatrenia v odvolaní napadnutom uznesení. Tiež poukázala na dlhý čas, počas ktorého sa otec s maloletou nekontaktoval, o maloletú neprejavoval skutočný záujem a je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, aby po takom dlhom čase, kedy otec nemal s maloletou podľa jeho údajne vlastného rozhodnutia žiadny kontakt, bolo aj maloletej nariadené výchovné opatrenie v rozsahu 2 x do týždňa po 2 hodinách. V odvolaní sa nevyjadrovala k výške svojho príjmu, avšak o jej príjmoch je otec informovaný, pričom výdavky súvisiace s výživou maloletej ho zjavne nezaujímajú. Potvrdila svoj mesačný príjem cca 1 100,- až 1 200,- eur, avšak výdavky má podstatne vyššie, a to nielen s výživou maloletej, ale aj s bývaním, pričom jej pomáha jej matka. V otcom uvedenej spoločnosti I. J. pracovala na kratší pracovný čas len do 31.10.2022, z činnosti ako viazaný finančný agent – životné a neživotné poistenie má priemerný čistý mesačný príjem cca 50,- eur, poberá rodičovský príspevok a z činnosti pre firmu G. s prevádzkou v Pezinku má priemerný čistý mesačný príjem cca 700,- eur. Popierala, že by mala príjem z činnosti pre firmu M., pretože majiteľovi spoločnosti ako známemu len pridávala príspevky na sociálne siete bartrom za oblečenie v čase, keď žila v spoločnej domácnosti s otcom maloletej. Neuvádzala v odvolaní, že sa nachádza v hmotnej núdzi a je sociálnym prípadom, avšak nesúhlasí s rozsahom uloženého výchovného opatrenia z časového a ekonomického hľadiska. Otec opomenul uviesť, že maloletá bola v jeho osobnej starostlivosti v rozpore s rozhodnutím súdu a v tej dobe bol jej príjem prídavok na dieťa a dávka v nezamestnanosti vo výške cca 33,80 eura, z ktorej sumy zasielala otcovi sumu 30,- eur titulom výživného na maloletú, pričom všetky 4 poštové poukážky sa jej vrátili, nakoľko otec ich svojvoľne nevybral a keď maloletej priniesla darčeky pred rodinný dom, nepustil ju za maloletou a darčeky jej odmietol odovzdať. Týmto správaním ju odstavil od akéhokoľvek kontaktu či možnosti podieľať sa na

starostlivosti a vyživovacej povinnosti o maloletú. Otcove príjmy ako taxikára a tiež konateľa spoločnosti C. J. so sídlom Bratislava, kde jediným spoločníkom je otcova matka, kedy otec prispieva na výživu maloletej sumou 50,- eur mesačne s jej príjmom v rozhodnom čase, kedy jej príjmom bol len prídavok na dieťa a dávka v nezamestnanosti, nie je na miestne. Otec nepodložil žiadnym dôkazom svoje tvrdenia, že údajne na sociálnej sieti Facebook sa prezentuje luxusným spôsobom života, pričom ako matka samoživiteľka žijúca s maloletou v bratislavskom kraji, v čase neustáleho zdražovania, nežije v luxuse, ale snaží sa užiť maloletú, seba a čas, počas ktorého je maloletá v materskej škôlke využíva na zárobkovú činnosť. Žijú však štandardným spôsobom života, 2 x do roka chodí ku kaderničke a tiež 2 x do roka navštevuje aj kozmetický salón, ktorý dostáva ako darček k sviatkom od svojej matky.

8. Matka v ďalšom vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že po nahliadnutí do elektronického súdneho spisu zistila, že otec predložil vyjadrenie k jej odvolaniu, ona sa k danému vyjadreniu vyjadrila, ale zároveň považovala za dôležité sa vyjadriť aj k obsahu nahrávky z CDR so sídlom Učiteľská 42, Bratislava, ktorú otec predložil v prílohe svojho vyjadrenia. Stretnutie v CDR, ktoré otec zaznamenal a predložil nahrávku súdu sa uskutočnilo dňa 06.10.2021, deň pred stretnutím ho kontaktovala s otázkou, či trvá na tom, aby zabezpečila účasť maloletej na stretnutí, keďže je chorá, na ktorý dotaz otec nereagoval, avšak na stretnutie do CDR maloletú priviezla. Z nahrávky zo dňa 06.10.2021 je zrejmé, že otec od svojho príchodu do CDR nevyužíval čas na stretnutie sa s maloletou, nevenoval jej svoj záujem, čas a napriek komunikovanému nesúhlasu prítomných osôb s ich nahrávaním, si tieto osoby nahrával a krátko na to CDR opustil. Prítomnosť policajnej hliadky v priestoroch CDR bola dôvodná, keďže stretnutie otca s maloletou dňa 06.10.2021 sa v CDR v tom čase realizovalo podľa platného nariadeného neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.04.2021 sp. zn. 38P/121/2020-937 v spojení s opravnými uzneseniami a až odvolací súd na základe odvolania otca nepovažoval za dôvodný asistovaný styk otca s dieťaťom v sídle CDR za asistencie policajnej hliadky. Otec žiadnym spôsobom nepotvrdil CDR účasť na asistovanom styku s maloletou podľa rozhodnutia súdu.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 CMP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie okresného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd po oboznámení sa s prejednávanou vecou dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pokiaľ ide o rozhodnutie o uloženie výchovného opatrenia rodičom aj maloletej v rozsahu vymedzenom vo výrokovej časti rozhodnutia, v zariadení navrhnutom otcom, s ktorým sa súd prvej inštancie bez ďalšieho stotožnil. Okresný súd tiež vec nesprávne právne posúdil, pretože aj keď aplikoval správne právne normy, tieto nesprávne vyložil.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

14. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny

základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04). Podľa Ústavného súdu SR „Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru“ (I. ÚS 243/07). Požiadavku na kvalitu súdneho rozhodnutia zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (napr. Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie jeho prieskumu v rámci odvolacieho konania.

15. Rozhodnutie súdu prvej inštancie však náležitosti riadneho rozhodnutia nespĺňa, preto je dané rozhodnutie absolútne nepreskúmateľné. Okresný súd neuviedol dostatočné dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o uložení výchovného opatrenia rodičom ako aj maloletej v stanovenom rozsahu a v zariadení navrhnutom otcom, pričom takýto jeho prístup pri vypracovaní rozhodnutia je neprípustný a jeho postup pri vyhotovení rozhodnutia možno považovať za zjavne arbitrárny.

16. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania (sporovej strane podľa CSP), aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, ale zakladá aj procesnú vadu konania.

17. Rozhodnutie okresného súdu je nesprávne aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

19. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZoR, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

20. Podľa § 37 ods. 8 veta prvá ZoR, súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia.

21. Podľa čl. 5 ZoR, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

22. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlád dieťaťa, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,

využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

23. Výchovné opatrenia sú súčasťou systému, ktorý komplexne zabezpečuje riešenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Súd nimi vykonáva dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a nad dieťaťom. Uplatňujú sa ešte pred zásahom do rodičovských práv a povinností za predpokladu, že budú dostatočným nástrojom pre vyriešenie poruchy a pre navrátenie riadneho výchovného prostredia pre dieťa. Výchovné opatrenia ukladané súdom majú rôznu intenzitu v závislosti od závažnosti poruchy vo vzťahu medzi deťmi a rodičmi. Vždy však musia sledovať základný cieľ starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktorým je záujem maloletého dieťaťa.

24. Sústava výchovných opatrení v zmysle ustanovenia § 37 ZoR je vybudovaná systematicky, od miernejších zásahov k vážnejším zásahom. Veľmi účinným sa v poslednom období ukázalo najmä využitie uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach, ktoré súd môže uložiť rodičom maloletého dieťaťa alebo maloletému dieťaťu. Hoci zákon hovorí všeobecne o odbornom poradenstve, využíva sa prevažne psychologické poradenstvo. Poradenstvo možno uložiť jednému z rodičov, oboj rodičom spoločne, niektorému z rodičov alebo oboj rodičom a maloletému dieťaťu. Poradenstvo možno uložiť aj maloletému dieťaťu osobitne. Výhodou tohto opatrenia je, že súd po uložení výchovného opatrenia sleduje jeho vykonávanie a to v súčinnosti s orgánom sociálno-právnej ochrany detí, v súčinnosti s obcou alebo s príslušným zariadením, v ktorom je dieťa umiestnené. Podľa záverov poradenstva rozhodne o aplikácii ďalších opatrení, pričom môže využiť napr. predĺženie poradenstva, resp. jeho rozšírenie o nové ciele. Hmotno-právnu podmienkou uloženia výchovného opatrenia je, že to vyžaduje záujem dieťaťa. Pokiaľ má súd za to, že výchovné opatrenie už nie je potrebné, môže ho zrušiť. Ak výchovné opatrenie neprinesie želaný výsledok, ktorým je zvyčajne zmena postoja niektorého rodiča, resp. oboch rodičov alebo zmena postoja dieťaťa, potom môže súd využiť ďalšie opatrenia, ktorými fakticky alebo právne zasiahne do výkonu rodičovských práv a povinností. Účinnosť uloženého výchovného opatrenia súd hodnotí jednak priebežne, jednak po skončení doby, na ktorú bolo uložené. Podkladom pre hodnotenie budú správy predkladané osobami, ktoré spolupracujú so súdom pri sledovaní výkonu jednotlivých opatrení. Pri vykonávaní dohľadu je to podľa potreby orgán sociálno-právnej ochrany detí, obec, škola, neštátne subjekty a iné. Pri povinnosti podrobiť sa poradenstvu je podkladom správa, ktorú vyhotoví subjekt, ktorý sociálne poradenstvo, resp. odborné poradenstvo v špecializovanom zariadení vykoná. Rozhodnutie súdu nasledujúce po zhodnotení účinnosti výchovného opatrenia môže spočívať buď v zrušení nariadeného výchovného opatrenia alebo v uložení iného výchovného opatrenia, príp. v predĺžení doby trvania výchovného opatrenia. Ak súd zistí, že výchovné opatrenie splnilo sledovaný účel svoje rozhodnutie zruší. Ak zistí, že sledovaný účel nebol dosiahnutý, môže nariadiť iné výchovné opatrenie.

25. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie rozhodol o návrhu otca o uloženie výchovného opatrenia v zmysle návrhu otca v zariadení otcom navrhnutom v návrhu, pričom svoje dôvody uviedol v bodoch 4. a 5. odôvodnenia napadnutého uznesenia, kde sám konštatoval, že zo správ CDR zabezpečujúceho asistovaný styk je zrejmé, že ani na pôde Centra nie je možné zabezpečiť pozitívnu zmenu v postojoch otca k rešpektovaniu matky ako druhého rodiča, stretnutia v Centre nespĺňajú svoj účel, keďže od januára 2022 sa neuskutočnilo ani jedno stretnutie, pretože sa otec ani jedného stretnutia nezúčastnil a obaja rodičia sa opakovane neúspešne od začiatku zúčastňovali poradenstva, či už prostredníctvom psychologickkej poradne v ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec, ako aj v Bratislave.

26. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že návrh otca doručený súdu prvej inštancie dňa 21.03.2022 bol doručený matke na vyjadrenie v lehote 15 dní výzvou zo dňa 06.04.2022, ktorý návrh a výzvu súdu obdržala v rovnaký deň. Matka sa vyjadrila k návrhu otca podaním zo dňa 20.04.2022, týmto dňom aj doručeným súdu prvej inštancie, s ktorým vyjadrením matky sa prvoinštančný súd absolútne neoboznámil, pretože inak by bol zistil, že matka podala taktiež návrh na uloženie výchovného opatrenia zo dňa 05.04.2022, ktorý bol prílohou jej vyjadrenia, podľa pečiatky bol doručený súdu prvej inštancie dňa 08.04.2022. Prvoinštančný súd sa v bode 2. odôvodnenia vyjadroval, resp. uviedol podanie matky zo dňa 08.04.2022, ktorého obsahom bol práve spomenutý návrh matky na uloženie výchovného opatrenia, ale vôbec nevzhladol skutočnosti uvedené matkou vo vyjadrení k návrhu otca doručenom súdu prvej inštancie dňa 20.04.2022, pričom okresný súd rozhodol o návrhu otca dňa 21.06.2022.

27. Uznesenie súdu prvej inštancie je absolútne nepreskúmateľné, nezohľadňujúce doterajšie súdu prvej inštancie známe skutočnosti týkajúce sa starostlivosti súdu o maloletú, najmä doterajší priebeh styku otca s dieťaťom, doteraz absolvované poradenstvá prostredníctvom psychologickkej poradne, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nielenže nevysporiadal, ale ich vôbec nezmienal a z daného dôvodu je napadnuté uznesenie arbitrárne a nepreskúmateľné.

28. Súd prvej inštancie sa tiež dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keď vôbec neprihliadal na predpoklady pre uloženie výchovného opatrenia, medzi ktoré patrí predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, a ktoré bol povinný prvoinštančný súd zisťovať z hľadiska dôvodnosti aplikácie ust. § 37 ods. 2 písm. d) ZoR. Za predpokladu, že by sa bol súd prvej inštancie oboznámil s vyjadrením matky k návrhu otca, bol by zrejme dôkladne zvažil aj subjekt pre realizáciu výchovného opatrenia v prípade zistenia jeho dôvodnosti či už obom rodičom, alebo aj maloletému dieťaťu vo forme odborného psychologického poradenstva, a to v rozsahu potrebnom pre naplnenie účelu výchovného opatrenia.

29. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je výrazne nepreskúmateľné, keď okresný súd síce charakterizoval účel výchovného opatrenia, avšak vôbec neuviedol skutočný stav veci a len stroho uviedol v bodoch 4. a 5. svoje stručné dôvody.

30. Pretože súd prvej inštancie v súvislosti rozhodovaním o uložení výchovného opatrenia náležite nezistil skutočný stav veci (§ 35 CMP), nevykonal dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu veci (§ 36 CMP) a navyše jeho rozhodnutie je z dôvodu nedostatočného odôvodnenia nepreskúmateľné, odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušiť a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Úlohou prvoinštančného súdu bude vykonať náležité dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci. Za uvedeným účelom sa dôkladne a riadne oboznámi s obsahom opatrovníckych spisov týkajúcich sa maloletej, so spisom ohľadne návrhu matky na uloženie výchovného opatrenia, ale aj ohľadne ďalších prebiehajúcich konaní vedených aktuálne na Mestskom súde Bratislava II, vykoná riadny výsluch účastníkov konania, prípadne maloletej, oboznámi sa a prihliadne tiež na skutočnosti uvedené vo vyjadrení matky k návrhu otca.

32. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti zmenu CMP zákonom č. 338/2022 Z. z. zo dňa 04.10.2022, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, konkrétne čl. I, bod 10., § 120 CMP ohľadne formy rozhodnutia o veciach starostlivosti súdu o maloletých a to rozsudkom.

33. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).